

॥ ७ ॥ समाचक्षेत्राणि अनुयुज्यतां पृच्छतां ॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ ततः उवाचेतिच्छेदः ॥ १२ ॥ १३ ॥ प्रव्याहारयत् अवाचयत् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ वेदोक्ताः अग्निहोत्रादयः वेदांता
मुहूर्तमिव च ध्यात्वानारदो देवदर्शनः ॥ उवाच पांडवान्सर्वान्हत शिष्टांश्च पार्थिवान् ॥ ७ ॥ प्राप्तकालं समाचक्षे भीष्मो यमनुयुज्यतां ॥ अस्तमेति हि गांगेयोभा
नुमानिव भारत ॥ ८ ॥ अयं प्राणानुस्मिस्तक्षुस्तं सर्वेभ्यनुपृच्छता ॥ कृत्स्नान्हिविविधान्यर्माश्चातुर्वर्ण्यस्य वेत्स्यं ॥ ९ ॥ एष वृद्धः परान्लोकान्संप्राप्नोति तनुं त्यजन ॥
तं शीघ्रमनुयुं जीध्वं संशयान्मनसि स्थितान् ॥ १० ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तेनारदेन भीष्ममीयुर्नराधिपाः ॥ प्रष्टुं चाशक्रुवंत स्ते वीक्षां चक्रुः परस्परं ॥
॥ ११ ॥ ततो वाचतृषी केशं पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नान्यस्तु देवकीपुत्राच्छक्तः प्रष्टुं पितामहं ॥ १२ ॥ प्रव्याहारयदुश्रेष्ठत्वमग्रे मधुसूदन ॥ त्वं हि न स्तात सर्वेषां सर्व
धर्मविदुत्तमः ॥ १३ ॥ एवमुक्तः पांडवेन भगवान् केशवस्तदा ॥ अभिगम्यदुराधर्षं प्रव्याहारयदच्युतः ॥ १४ ॥ वासुदेव उवाच कच्चित्सुखेन रजनी व्युष्टते
राजसत्तम ॥ विस्पष्टलक्षणा बुद्धिः कच्चिच्चोपस्थिता तव ॥ १५ ॥ कच्चिज्ज्ञानानि सर्वाणि प्रतिभांति च तेन च ॥ न ग्लायते च तद्दयं न च ते व्याकुलं मनः ॥ १६ ॥ भी
ष्म उवाच दाहो मोहः श्रमश्चैव क्लमो ग्लानिस्तथारुजा ॥ तव प्रसादाद्दार्ढ्यसद्यः प्रतिगता निमे ॥ १७ ॥ यच्च भूतं भविष्यच्च भवच्च परमद्युते ॥ तत्सर्वमनुपश्या
मि पाणौ फलमिवापितं ॥ १८ ॥ वेदोक्ताश्चैव ये धर्मा विदांताधिगताश्च ये ॥ तान्सर्वान्संप्रपश्यामि वरदानात्तवाच्युत ॥ १९ ॥ शिष्टैश्च धर्मोयः प्रोक्तः स च मे हृदि
वर्तते ॥ देशजाति कुलानां च धर्मज्ञोऽस्मि जनार्दन ॥ २० ॥ चतुर्ष्वश्रमधर्मेषु योः स च तद्दिस्थितः ॥ राजधर्माश्च सकलानवगच्छामि केशव ॥ २१ ॥ यच्च यत्र
च वक्तव्यं तद्दक्ष्यामि जनार्दन ॥ तव प्रसादाद्बुद्धिभामनो मे बुद्धिराविशत् ॥ २२ ॥ युवेवास्मि समावृत्तस्त्वदनुध्यानं हितः ॥ वक्तुं श्रेयः समर्थोऽस्मि त्वत्प्रसादाज्ज
नार्दन ॥ २३ ॥ स्वयं किमर्थं तु भवान् श्रेयो न प्राह पांडवं ॥ किं ते विवक्षितं चात्र तदाश्रुवदमाधव ॥ २४ ॥ वासुदेव उवाच यशसः श्रेयसश्चैव मूलं मां विद्धि
कौरव ॥ मत्तः सर्वे भिनिवृत्ताभावाः सदसदात्मकाः ॥ २५ ॥ शीतांशुश्चंद्र इत्युक्ते लोके को विस्मयिष्यति ॥ तथैव यशसा पूर्णं मयि को विस्मयिष्यति ॥ २६ ॥ आ
धेयं तु मया भूयो यशस्तव महाद्युते ॥ ततो मे विपुला बुद्धिस्त्वयि भीष्मसमर्पिता ॥ २७ ॥ यावद्दिष्टथि वीपालपृथ्वीयं स्यास्यति ध्रुवा ॥ तावत्तवाक्षया कीर्तिर्लोका
ननु चरिष्यति ॥ २८ ॥ यच्च त्वं वक्ष्यसे भीष्मपांडवायानुपृच्छते ॥ वेदप्रवाद इव ते स्यास्यते वसुधा तले ॥ २९ ॥

धिगताः शमदमसंन्यासादयः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ मेममनः कर्म बुद्धिराविशत् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ मेमया ॥ २५ ॥ २६ ॥ मेमया ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥